

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců JUDr. Marcely Sedmíkové a JUDr. Pavla Kumprechta ve věci žalobců: **a) K. V., a b) M. V.**, proti žalovanému: **Městský úřad Jilemnice**, se sídlem Masarykovo náměstí 82, 514 01 Jilemnice, v řízení o žalobě proti rozhodnutí správnického orgánu, t a k t o :

- I. **Žaloba se o d m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. **Každému ze žalobců se v r a c í z účtu krajského soudu zaplacený soudní poplatek ve výši 3.000,- Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.**

Odůvodnění:

Žalobci podali dne 4. 9. 2014 u Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočky v Liberci, žalobu nazvanou jako „Žaloba proti správnímu rozhodnutí MěÚ Jilemnice – odboru UPSŘ“. Uvedli, že napadají správní rozhodnutí a nařízení stavebního úřadu Městského úřadu Jilemnice ve věci týkající se opravy stávajícího ohrazení pozemků v jejich vlastnictví. Poukázali na skutečnost, že řízení je u tohoto správního orgánu vedeno po dobu delší jak 5 let a jeho rozhodnutí byla odvolacím orgánem několikrát zrušena.

Usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočky v Liberci, ze dne 9. 9. 2014, č. j. 59A 80/2014-6, byla věc postoupena Krajskému soudu v Hradci Králové jako soudu místně příslušnému. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 22. 9. 2014.

Žalobci na výzvu zdejšího soudu podáním ze dne 2. 12. 2014 doplnili žalobu. Upřesnili, že se brání proti neoprávněnému postupu správního orgánu, jehož rozhodnutí bylo doposud čtyřikrát odvolacím orgánem zrušeno, a je v něm pokračováno i nadále, ačkoliv řízení trvá již 5 let. Navrhli, aby krajský soud zrušil rozhodnutí Městského úřadu Jilemnice, odboru územního plánování a stavebního

source not found.

řádu, sp. zn. MUJI 1272/2011/ÚPSŘ, č. j. PDMUJI 17703/2011/Fi/Rozh ze dne 29. 11. 2011, a zastavil nové projednání stanovené rozhodnutím Krajského úřadu Libereckého kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu, pod sp. zn. OÚPSŘ č. 69/2012-330-rozh. ze dne 20. 4. 2012. Dále aby zrušil rozhodnutí Městského úřadu Jilemnice, odboru územního plánování a stavebního řádu, sp. zn. MUJI 1272/2011/ÚPSŘ, č. j. PDMUJI 13637/2012/Fi/Rozh ze dne 30. 10. 2012 a zastavil nové projednání stanovené rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu, pod sp. zn. OÚPSŘ č. 10/2013-330-rozh. ze dne 22. 2. 2013. A konečně aby zrušil rozhodnutí Městského úřadu Jilemnice, odboru územního plánování a stavebního řádu, sp. zn. MUJI 1272/2011/ÚPSŘ, č. j. PDMUJI 14713/2013/Fi/Rozh ze dne 6. 12. 2013 a zastavil nové projednání stanovené rozhodnutím Krajského úřadu Libereckého kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu, pod sp. zn. OÚPSŘ č. 109/2014-330-rozh. ze dne 15. 5. 2014.

Žalobci nesouhlasili s novým projednáním věci bez oznámení o zahájení řízení a poukázali na nerespektování právního názoru odvolacího orgánu. V závěru pak navrhli, aby soud řízení vedené Městským úřadem Jilemnice, odborem územního plánování a stavebního řádu, zastavil z důvodu jeho nicotnosti a aby zakázal správnímu orgánu, aby v porušování jejich práv pokračoval.

Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že s žalobou zásadně nesouhlasí. Sdělil, že žaloba proti napadeným rozhodnutím není přípustná, neboť řízení, jehož rozhodnutí jsou napadána, nebylo doposud pravomocně skončeno. Po proběhlém odvolacím řízení a zrušení všech rozhodnutí orgánu prvního stupně byla věc vždy vrácena k novému projednání. Je toho názoru, že žalobcům nesvědčí žalobní legitimace, protože rozhodnutí stavebního úřadu bylo zrušeno a nedošlo ke zkrácení subjektivních práv. Pro nepřípustnost, nedostatek žalobní legitimace a podání žaloby předčasně navrhl žalobu odmítnout.

Krajský soud usoudil o věci následovně.

Podle § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), se může ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen "rozhodnutí"), domáhat žalobou zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.

Z obsahu žaloby, resp. jejího doplnění, bylo od počátku zřejmé a nesporné, že vůlí žalobců je podat žalobu proti rozhodnutí správního orgánu ve smyslu shora citovaného § 65 s. ř. s. Stejně tak ale bylo zřejmé, že žalobci neměli postaveno najisto, čeho se žalobou vlastně chtějí domoci. Nejprve uvedli, že navrhují, aby krajský soud zrušil shora uvedená rozhodnutí žalovaného (a následně zastavil správní řízení, k nimž vždy vrátil věc odvolací správní orgán), v závěru žaloby se pak domáhali zastavení správního řízení vedeného před žalovaným z důvodu jeho nicotnosti. V tomto směru byla žaloba na samé hranici srozumitelnosti a projednatelnosti. Z jejího dalšího obsahu, jakž i z příloh přiložených žalobci, bylo ale zřejmé, v čem spočívá podstata žalobního návrhu. Uvedené vady žaloby tedy

source not found.

nebránily posouzení její důvodnosti, proto nebylo na místě ji odmítnout ve smyslu § 37 odst. 5 s. ř. s.

Z obsahu příloh předložených žalobci, kterým korespondovalo i vyjádření žalovaného k žalobě, totiž nesporně plyne, že žalobci žalobou brojili proti shora označeným rozhodnutím žalovaného vydaným v jednom a tomtéž správním řízení týkajícím se opravy stávajícího ohrazení pozemků ve vlastnictví žalobců. Šlo o rozhodnutí žalovaného sp. zn. MUJI 1272/2011/ÚPSŘ, č. j. PDMUJI 17703/2011/Fi/Rozh ze dne 29. 11. 2011, rozhodnutí sp. zn. MUJI 1272/2011/ÚPSŘ, č. j. PDMUJI 13637/2012/Fi/Rozh ze dne 30. 10. 2012 a rozhodnutí sp. zn. MUJI 1272/2011/ÚPSŘ, č. j. PDMUJI 14713/2013/Fi/Rozh ze dne 6. 12. 2013. Z příloh žalobců je však nepochybné, že všechna tato rozhodnutí vydaná žalovaným coby prvoinstančním správním orgánem již byla v minulosti zrušena a to k odvolání žalobců Krajským úřadem Libereckého kraje coby orgánem odvolacím. Konkrétně jeho rozhodnutími pod sp. zn. OÚPSŘ č. 69/2012-330-rozh. ze dne 20. 4. 2012, pod sp. zn. OÚPSŘ č. 10/2013-330-rozh. ze dne 22. 2. 2013 a pod sp. zn. OÚPSŘ č. 109/2014-330-rozh. ze dne 15. 5. 2014. Také posledním z citovaných rozhodnutí odvolacího orgánu byla věc žalovanému vrácena k dalšímu řízení (tak jako v předchozích případech), které, jak on sám uvedl, stále probíhá.

Žalobci se tak domáhají zrušení rozhodnutí, která již neexistují, neboť byla zrušena v odvolacím řízení. Zcela tak absenteje předmět řízení nezbytný pro žalobu proti rozhodnutí správního orgánu coby jedna z jeho podmínek. Tedy existující rozhodnutí ve smyslu § 65 s. ř. s., které by mohlo být podrobeno přezkumu soudu ve správním soudnictví. Za této situace neměl krajský soud co přezkoumávat, natož rušit. Již jen z tohoto důvodu bylo nutné žalobu odmítnout ve smyslu § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. pro nedostatek podmínek řízení, které není možné odstranit, konkrétně pro absenci předmětu řízení (existující rozhodnutí správního orgánu). Tento nedostatek je neodstranitelný a v řízení před soudem pro něj nebylo možné nadále pokračovat.

Obiter dictum však považuje krajský soud za vhodné vyjádřit se i k dalším aspektům projednávané věci. Dle § 78 s. ř. s. může správní soud o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu rozhodnout buď tak, že je-li žaloba důvodná, napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo vady řízení zruší a věc vrátí žalovanému k dalšímu řízení (odst. 1 a odst. 4), nebo, je-li žaloba nedůvodná, žalobu zamítne (odst. 7). Žádné z ustanovení s. ř. s. však nedává správnímu soudu pravomoc zastavit správní řízení poté, co odvolací správní orgán zrušil rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Ani vyhovění tomuto návrhu žalobců tedy nepřicházelo v úvahu.

Pokud pak žalobci použili v souvislosti s návrhem na zastavení řízení pojem „nicotnost řízení“, upozorňuje krajský soud, že takový pojem ani platná legislativa, ale ani právní doktrína, neznají. Institut nicotnosti je vždy spojován s nicotností rozhodnutí (srovnej např. ustanovení § 77 a 78 správního řádu, resp. ustanovení § 76 odst. 2 s. ř. s.). O nicotnosti správního rozhodnutí však v projednávané věci rovněž nebylo možno uvažovat, a to opět proto, že předmětné správní řízení doposud probíhá, a to zatím před správním orgánem prvního stupně.

source not found.

V návaznosti na tuto skutečnost krajský soud poučuje dále žalobce, že s ohledem na ustanovení § 5 s. ř. s. se lze ve správním soudnictví, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, domáhat ochrany práv jen po vyčerpání řádných opravných prostředků, připouští-li je zvláštní zákon. Dle § 69 s. ř. s. pak v případě řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu přísluší postavení žalovaného správnímu orgánu, který rozhodl v posledním stupni. Pokud tedy ve stále probíhajícím řízení nebylo vydáno v současné době ani rozhodnutí správním orgánem prvního stupně, není v tuto chvíli pro podání tohoto typu žaloby ani tato podmínka řízení naplněna.

Krajský soud tak uzavřel, že rovněž z těchto důvodů bylo odmítnutí žaloby dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. zcela na místě.

Ohledně nákladů řízení postupoval krajský soud odkazem na § 60 odst. 3 s. ř. s., dle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

Soud taktéž rozhodl o vrácení soudního poplatku uhrazeného žalobci a to v plné výši. Vychází přitom z § 10 odst. 3 věty třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, neboť návrh na zahájení řízení byl před prvním jednáním odmítnut.

P o u č e n í :

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Hradci Králové dne 30. března 2015

JUDr. Jan Rutsch, v.r.
předseda senátu